

ceerscharger, er bragt i større Harmonie med den tidligere Redaction af den Deel af Classificationen, som omhandler de civilmilitaire Embedsmænd. Forøvrigt vil det befindes, at Udvalget har fundet sig foranlediget til specielt at optage enkelte af de ved anden Behandling som manglende nævnte Functioner, nemlig Commandeuren for hele Cavalleriet, Stabschefen hos denne Commandeur og hos Commandeuren for hele Artilleriet og Ingenieurvæsenet ved Armeen; thi disse Functioner synes ikke at burde være unævnte, om end deres Pladser blandt de tidligere nævnte Functioner ikke vilde være vanskelige at udfinde. Af de under Sagens 2den Behandling mod Benævnelserne fremkomne Grindringer har Udvalget troet at burde tage den tilfølgende, som er gjort mod Udtrykket „Vognvæsen“, saa at dette er forandret til „Trainvæsen“, fordi det sidste maa antages at være mere betegnende og almindeligere brugt. Derimod har Udvalget ikke troet at burde udelade Ordet „virkelig“ ved Generalspersoner, som den høitagtede Krigsminister ønskede; thi Udvalget skjønner ikke, at derved vil kunne foranlediges nogen Misforstaaelse, da Brugen af Ordet „virkelig“ tillige anvendes ved de øvrige Chargers og saaledes tilstrækkeligt viser, at det kun skal udelukke de Personer, der blot have Chargens Charakter. Benævnelsen „Underchef“ mener man at være saa forstaaelig, at den ikke behøver at forandres, om den end ikke saa ganske stemmer med den almindelige militaire Sprogbrug. Idet jeg nu skal tillade mig at anbefale det ærede Thing Antagelsen af det saaledes stillede Endringsforslag, skal jeg kun tilføie nogle Øtringer om den Hensigt, som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds gjorde til den høitærede Krigsminister ved Sagens anden Behandling, om at foreslaae en Tillægsbestemmelse angaaende Erstatning for de Officerer, civilmilitaire Embedsmænd og Underofficerer, som ved Oprørets Udbrud i Rendsborg i Aaret 1848 maatte ved Flugten efterlade deres Eiendele, uden senere at være komne i sammes Bestiddelse. Jeg skal saaledes bemærke, at, da den høitærede Krigsminister ikke synes at have fundet sig foranlediget til, ved denne Leilighed

at tage Hensyn til den ommeldte Opfordring, saa har Udvalget, til hvem Opfordringen ikke var stillet, heller ikke troet at burde indlade sig paa Forslaget til en saadan Tillægsbestemmelse. En saadan Tillægsbestemmelse vilde nemlig ikke saa let kunne bringes i Forbindelse med Lovforslaget, hvis Gjensid er af mere indskrænket Udstrækning, nemlig Erstatning for Bagage m. M., der er medført i Felten, og som anses for at være nødvendig der. Der vilde ogsaa behøves at indhentes vidtløftige Oplysninger, for at en saadan Tillægsbestemmelse kunde tilføies med tilstrækkelig Sikkerhed, navnlig Oplysning om, hvorvidt Vedkommende ikke endnu maatte kunne vente ved et Regressøgsmaal mod de forrige oprørske Autoriteter at kunne erholde Godtgjørelse for deres tabte Eiendele. Videre har jeg ikke at bemærke.

Krigsministeren: Ligesom jeg allerede ved den anden Behandling af dette Lovforslag har erklæret, at jeg intet Væsentligt fandt at erindre imod den Omredaction, som af Udvalget er foretaget, og som ikke væsentligt afviger fra Regjeringens Forslag, saaledes vil jeg heller ikke ved denne 3die Behandling modsætte mig dette Endringsforslag, men acquiescere derved. Der staaer blot tilbage at udtale mig om det samme Punkt, som den ærede Ordfører sidst omtalte, nemlig den Opfordring, som stilledes til Krigsministeriet af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Hoffmeyer) om at optage under denne Lov en Tillægsbestemmelse, som skulde angaae Erstatning til de Officerer, Løjer og Underofficerer, som, da Oprøret udbrød i Rendsborg, der maatte forlade deres Eiendele. Jeg er ganske enig i, hvad den ærede Ordfører med Hensyn til dette Spørgsmaal har ytret, at det ikke kan henføres under denne Lov. Heller ikke kan den Skade, som er paaført de Paa-gjældende, beregnes efter den Scala, som gjælder for Tab af Bagage i Felten, eller overhovedet lade sig henføre under en vis Scala; man veed nemlig, hvad Officererne efter deres forskellige Charge ere berettigede til at medføre, og man altsaa kan stille et Maximum for Erstatningsgodtgjørelsen derfor, hvortil noget Saadant ikke kan finde Sted med Hensyn